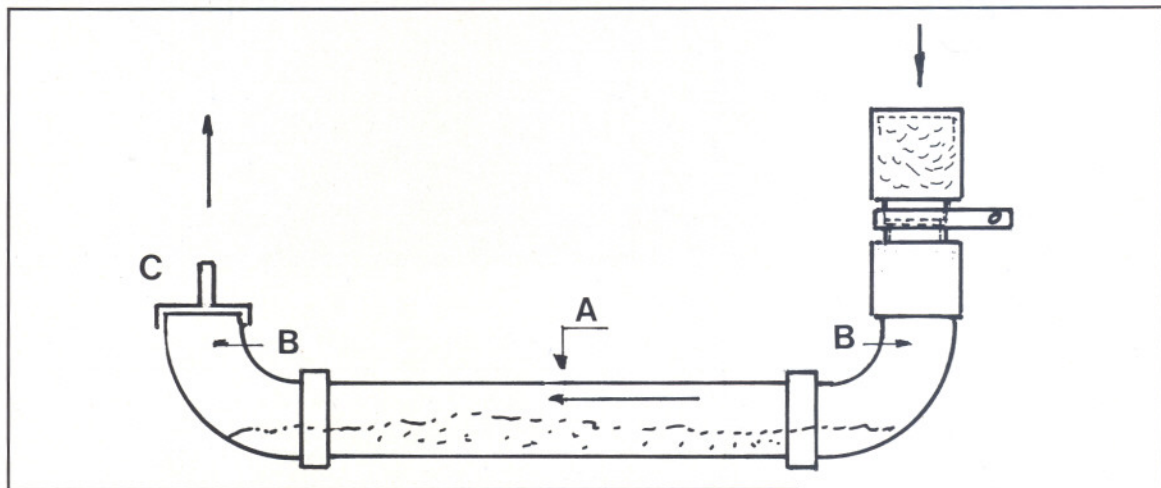

Biologisch filteren met de Kouwenbergpijp

door: J. G. 't Hooft

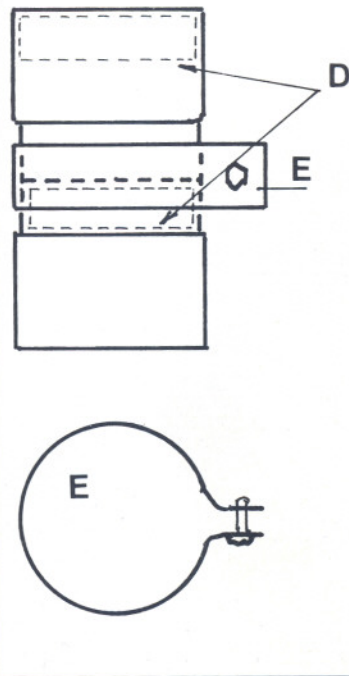
Velen van u zullen bij het lezen van deze titel de wenkbrauwen enigszins vragend hebben opgetrokken. Wat mag een Kouwenbergpijp dan wel zijn? Welnu, de Kouwenbergpijp is een biologisch filtersysteem dat uitgebracht is door de heer J. Kouwenberg, lid van de A.V. 'Ons Genoegen' te Tilburg.

De heer Kouwenberg, Jan voor zijn vrienden, is een van die zeldzame aquarianen wiens bak er altijd fantastisch bij staat. Zelf is hij van mening dat het door hem ontworpen filtersysteem daar in belangrijke mate toe bijdraagt. Ik heb zijn aquarium verschillende malen mogen keuren en bij een van die gelegenheden heeft hij mij uit de doeken gedaan hoe dit filter werkt.

Een en ander kwam terug in mijn herinnering toen ik in een paar verenigingsbladen artikeltjes aantrof die dit filter tot onderwerp hadden. Dit bracht mij op de ge-

dachte dat het misschien wel aardig zou zijn dit filter onder de aandacht van een breder publiek te brengen door middel van een artikeltje in dit blad.

Het principe is eenvoudig. Het aquariumwater wordt over en door een bed van kiezel en lavalit gezogen. Dit bed bevindt zich in een in de bodem ingegraven buis. Voordat het water in deze buis komt, passeert het een voorfilter dat er de zwevende verontreinigingen uit haalt. Vanaf de buis gaat het water naar een conventioneel motorfilter waarvan de filterruimte gevuld kan worden

met b.v. turf of actieve kool. Op de tekening is een en ander aangegeven. A is de buis, hiervoor kan een drieduims pvc-pijp (7-8 cm) gebruikt worden. Hierop worden twee bochtstukken (B) geschoven. De totale lengte van dit geheel moet enkele cm kleiner zijn dan de inwendige lengte van het aquarium. Op het ene bochtstuk wordt met pvc-lijm een verloopstuk geplakt. Dit verloopstuk bestaat uit een afdichtingskapje (te verkrijgen bij een doe-het-zelf-zaak of loodgieter) waarin een gat wordt geboord. In dit gat wordt een stukje pijp gelijmd waar de slang naar het motorfilter overheen geschoven kan worden (C). Vervolgens wordt een koppelstuk in tweeën gezaagd. In één helft wordt bij de zaagsnede een stukje nylongaas

geplakt, b.v. uit een oud schepnetje. Vervolgens wordt hetzelfde gedaan met de andere helft van het koppelstuk; het gaas wordt hier echter aan de andere kant gelijmd (D). Als dit is gebeurd, wordt dit stuk met filterwatten gevuld. Vervolgens worden de twee stukken van het koppelstuk met de zaagsneden tegen elkaar weer aan elkaar verbonden door een plastic klemband met plastic schroef, te verkrijgen in de autoshop (E).

De in te graven buis moet ongeveer voor de helft worden gevuld met een mengsel van lavalit en kiezel, dan even goed schudden zodat het filterbed goed horizontaal ligt. Daarna wordt het geheel ingegraven, zodanig dat het verloopstuk voor de slang naar het motorfilter en het bovenste rand-

je van het onderste deel van het koppelstuk nog net boven de bodemgrond uitsteken. Slang en voorfilter kunnen dan gemakkelijk bevestigd of verwijderd worden. In de buis moeten zich nu bacteriekolonies ontwikkelen die de schadelijke stoffen uit het aquariumwater moeten afbreken. In hoeverre dit echt effectief is, kan ik niet zonder meer beoordelen al lijkt dat, gezien de kwaliteit van het aquarium van de heer Kouwenberg, wel zo te zijn.

Ik heb vernomen dat het systeem ook elders wordt toegepast en het zou best aardig zijn als diegenen, die inmiddels een Kouwenbergpijp hebben geïnstalleerd, de redactie op de hoogte stellen van hun ervaringen zodat ik daar in dit blad melding van kan maken.